

[Pürschel.]

lys. Enhver kan gaa hen og se paa deres Øvelser, enhver kan melde sig ind i denne Forening. Der findes Socialdemokrater deri, som har haft Lejlighed til at følge alt, hvad der sker i Foreningen, som har opnaaet at blive Befalingsmænd i de sidste Aar. Er deres Vaaben private? Nej, de tilhører for den alt overvejende Dels, for den afgørende Dels Vedkommende Staten. Er deres Ammunition privat? Ja, de maa betale det, de skyder med, men de har ingen Ammunitionsoplæg ud over, hvad enhver Skytteforening har.

Hvad er da privat i disse Korps? Dette, at de betaler et Kontingent, dette, at de selv betaler deres Uniform. Privat er ogsaa det Liv, de stiller til Raadighed for Staten, hvis den har Brug for det. Og privat er endelig den Idealitet, der ligger bag ved denne Bevægelse, thi den kan de visseligen ikke hente hverken hos denne Regering eller hos det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch.

Statsministeren har gentagne Gange talt bevægeligt om, at Forsvarsspørgsmaalet skulde løftes op over Partiernes. Er der noget Sted, hvor det til enhver Tid har været hævet højt over Partihensyn, saa er det i de frivillige Korps. Det kan derfor med Sandhed siges at være den slettest mulige Indledning til en Forhandling, der løfter Forsvarsspørgsmaalet op over Partirammerne, at man her antyder Ønsket om — jeg haaber, det skal blive derved — at forbyde disse Korps. Korps som Akademisk Skyttekorps vilde et hvilket som helst Universitet i Verden, undtagen maaske de russiske, betragte som en Ære for Universitetet.

Og naar man taler om, at disse Korps ikke betyder noget militært set, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse citere to Udtalelser fra Akademisk Skyttekorps's Jubilæumsskrift fra 1916. Jeg tager to gamle Udtalelser. Jeg kunde tage dem ganske friske, men jeg tager to gamle, fordi jeg netop vil have Udtalelser, som ikke kan siges at være skabt til Brug i denne Situation. Daværende kommanderende General Gørtz, hvis Intelligens og Karakter var lige højt agtet og meget højt agtet af alle, som kendte ham, sagde:

„I hvert Fald regner jeg nu med

Korpset som en værdifuld Forøgelse af Hærens Afdelinger, og ved Siden heraf regner jeg fremdeles med Korpsets Betydning for Tilvejebringelse af Førere for Hæren.“

Dette sidste Moment beder jeg om, at man ikke vil overse. Hvis den danske Hær nogen Sinde skulde komme i Brug, selv til en Bevogtningsopgave, kan man være sikker paa, at man vil faa Brug for alle de Førere, man med kort Varsel kan fremskaffe. Og Generalinspektøren for Fodfolket sagde den 13. Maj 1915:

„Jeg kan give Korpset min Erklæring om, at det er fuldt ud egnet til som Led af Hæren at deltage i Forsvaret af vort Fædreland, om det gøres fornødent.“

Frygter man en fremtidig Udvikling af disse Korps, saa kan man — og det skal ingen modsætte sig, jeg mindst af alle — sige til dem: I det Øjeblik, der er Antydning af Politik i disse Korps, saa afhører de. Men naar de har ført deres Liv saaledes, at ingen, end ikke det ærede Medlem her, har turdet gentage Beskyldningerne om, at de ikke var fuldkommen upolitiske, synes jeg, det er en slet Belønning, man giver for den Opofrelse, der gennem en Aarrække er vist af unge Akademikere og af Folk i de andre frivillige Korps.

I denne Forbindelse er det naturligt at gøre en Bemærkning om Forsvaret til Statsministeren, som gentagne Gange har talt om gamle Tiders fantastiske Forestillinger om Danmarks Evner og Opgaver. Der er det kedelige i den Udtalelse, at det, Statsministeren her tænker paa, er noget, der ligger langt tilbage i forrige Aarhundrede, for det kan fornuftigvis ikke være noget, der er sket i dette Aarhundrede. Der er ingen, der dér har lavet nogen Forsvarsordning under fantastisk Overvurdering af Danmarks Evner eller Opgaver. Men naar Statsministeren udtaler sig paa den Maade, han gør, saa bliver han misforstaaet, saa tror hans Tilhørere, han sigter til det, som Venstre og Konservative har gjort paa dette Omraade, og Statsministeren, der jo er saa begejstret en Tilhænger af Ærlighed i politisk Agitation — Begejstringen har ikke altid været lige stærk, men det skal jeg se bort fra, den er det i Øjeblikket —, bør ikke bruge Udtalelser af denne Art, for de bliver, som sagt, misforstaaet, som